

Til Socialministeriet

Jeg er som mor i klemme i en principiel sag.

Jeg har kendskab til flere andre mødre, som er berørt af samme problemstilling. Jeg vil gerne etablere kontakt til disse mødre.

Min 4-årige datter mistrives efter samvær og er ved at blive ødelagt. Børnehaven har lige søgt udvidet støtte til hende. Trods stor mistrivsel og på trods af at kommunen har politianmeldt faderen for incest, er samværet p.t. fra torsdag til tirsdag hveranden weekend.

I de perioder, hvor der ikke har været samvær, er min datter blevet rettet op og har ikke haft behov for støtte i børnehaven. Men det bliver sværere og sværere, og jeg er bange for, om hun er ved at blive permanent skadet.

Kommunen, rådgivningscenter for incestofre, børnehaven og VISO bad for halvanden måned siden Statsforvaltningen om at stoppe samværene øjeblikkeligt, foreløbig for 3 måneder.

Statsforvaltningen Midtjylland nægter at imødekomme kommunens og børnehavens anmodning om at stoppe samværet. I stedet understreger Statsforvaltningen, at JEG som bekymret mor har pligt til at tilbageholde mit barn fra det samvær, statsforvaltningen lige har fastsat, hvis jeg mener, at samværet er til fare for barnet. *Også selv om jeg ikke kan løfte bevisbyrden.* Samtidig orienterer Statsforvaltningen mig om, at tilbageholdelse af barnet kan medføre tab af bopælen og betragtes som samarbejdschikane! (De orienterer mig altså om, at jeg skal gøre min pligt – og at dette medfører straf).

Serviceloven siger, at kommunen kan tvangsfjerne mit barn, hvis jeg udleverer barnet til skadeligt samvær. Så tager jeg nemlig ikke ansvar for barnet.

På den anden side har jeg tidligere tilbageholdt min datter fra samvær. Og det kostede mig fogedretsbøder, fængsling og en bopælsag fra faderen.

Lovene støder sammen, fordi:

1) Forældreansvarsloven forbyder samværschikane - herunder forbyder mig at tilbageholde barnet, hvis jeg er bekymret - fordi barnet ellers bliver flyttet over til sin far. Denne paragraf SKÆRPES i den nye forældreansvarslov, hvor min tilbageholdelse af barnet på statsforvaltningens opfordring sidestilles med manglende forældreevne.

2) Fogedretsdommeren tvangsfuldbyrder mit barn eller giver tvangsbøder eller fængsler mig op til 6 mdr. i Århus arrest (Danmarks næsthårdeste arresthus, hvor jeg tidligere har siddet for at beskytte mit barn mod samvær), hvis jeg tilbageholder mit barn fra samvær uden at kunne løfte bevisbyrden for samværets farlighed. Min bekymring og barnets mistrivsel og myndighedernes udtalelser er ikke bevis nok.

3) Kommunen vil tvangsfjerne mit barn for at skabe ro om hende, hvis ikke Statsforvaltningen stopper samværene og jeg vedbliver at udlevere til samvær.

4) Statsforvaltningen nægter at stoppe samværene, fordi forældreansvarsloven siger, at børn har ret (=PLIGT) til to forældre.

Det er mig, der som mor sammen med kommunen og børnehaven skal løfte bevisbyrden for, at min datters markante mistrivsel og tilbagegang i udvikling skyldes samværene. Juristen og den

børnesagkyndige erkender, at denne bevisbyrde næsten aldrig kan løftes, og at det er næsten umuligt at standse samvær, når kommunens og børnehavens anbefaling af samværsstop ikke er nok. De understreger vigtigheden af, at barnet har to forældre.

Samtidig understreger juristen, at *"hensynet til barnet må vige, når den ene forælder har anlagt bopælssag i retten"*. (Også selv om det i dag er sjette gang min eksmand anlægger sag på tre år - og med forventet samme resultat som de andre fem gange, hvor jeg har fået bopælen hver gang... sidste bopælssag var i Landsretten for 3 mdr. siden) Juristen siger, at når en samværsfar har anlagt bopælssag, tilstræber man mest muligt samvær for at ligestille forældrene mest muligt før retssagen - også selv om kommunen og børnehaven har bedt om akut samværsstop for at beskytte barnet.

Jeg vil gerne bede Socialministeren om at gribe ind. Og jeg vil gerne bede om en kulegravning af denne lovgivning, hvor serviceloven, forældreansvarsloven og loven om udkørende fogedforretninger (samme betegnelse uanset om fogeden henter gods eller børn) overhovedet ikke harmonerer, men direkte modsiger hinanden.

Som bekymret forælder, der gerne vil beskytte barnet, er man handlingslammet!
Og som kommune, som reagerer på et barn i mistrivsel og prøver at beskytte barnet, bliver man overhørt og overtruffet af Statsforvaltningen.

Afslutning:

Nyeste udvikling i sagen er, at der igen er kommet en underretning fra børnehaven. Min 4-årige datter har igen fortalt, at hendes far misbruger hende seksuelt.

Alligevel er jeg nødt til at sende hende på samvær torsdag morgen. Jeg *må ikke* sende hende afsted, ifølge Serviceloven og ifølge Statsforvaltningen. Og jeg er nu langtidssygemeldt fra mit arbejde, fordi jeg er brudt sammen over at være medvirkende til overgreb på min datter. Det føles umenneskeligt at aflevere hende, når hun beder mig om at stoppe samværet, fordi hun er bange. Men ifølge fogeden og Forældreansvarsloven, SKAL jeg sende hende afsted for ikke at komme i fængsel og for at hun ikke bliver flyttet væk fra mig og hen til sin far. *Det er ifølge lovgivningen stadig mig, der har ansvaret for min datters sikkerhed under samværet!*

Jeg har fortalt om min sag til en socialrådgiver i Københavns Kommune og en psykolog i Århus kommune, som samstemmende siger, at det forekommer hyppigere end folk tror, at kommunerne bliver underkendt af Statsforvaltningerne og derfor er nødt til at tvangsfjerne barnet fra den normale forælder for at stoppe evt. krænkelser under samvær eller for at bringe barnet ud af forældrenes konfliktfelt.

Samtidig siger begge, at man jo ikke som kommune kan undersøge samværsforældrerens forhold. Det er kun bopælsforældrerens forhold, der kan undersøges i dybden. (De børnesagkyndige undersøgelser er ikke nok). Derfor er det i praksis lettere at tvangsfjerne et barn, end at løfte bevisbyrden for samværsstop.

Barnets ret til to forældre afstedkommer altså, at barnet må sættes i familiepleje.

Til sidst får I lige et dugfrisk citat fra to jurister i Statsforvaltningen. Citatet stammer fra en jurist i Statsforvaltningen Nordjylland – og er bekræftet af hans kollega i Statsforvaltningen Midtjylland:

”Hvis vi skulle prioritere barnets sikkerhed, er der stort set ingen af de fædre, der kommer i Statsforvaltningerne, der ville få samvær. Vi er nødt til at prioritere mellem barnets sikkerhed og faderens ret til samvær. Der står i loven, at barnet har ret til to forældre. Dét retter vi os efter.”

Med venlig hilsen en beskyttende mor i klemme i lovgivningen.

P.S. Af hensyn til mine børn ønsker jeg at være anonym.